

Romuald Odoj

Bogdany, pow. Braniewo

Informator Archeologiczny : badania 4, 149-150

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

chodniej oraz w profilu ściany prostopadłej pojawiła się warstwa tłustej niebieskosinej ziemi o miąższości około 50 cm zawierająca materiał w przewadze wczesnośredniowieczny z niewielką domieszką ceramiki średniowiecznej.

Stanowisko V

Wykop o wymiarach 2×4 m usytuowano na podwórku przylegającym do kompleksu budynków mieszkalnych przy ul. Dominikańskiej Nr 17, 19. Do głębokości 3,80 m występowała warstwa ziemi przemieszanej z gruzem. Od poziomu 3,80 m ukazała się warstwa nieprzepuszczalnej szaroniebieskiej gliny z materiałem wczesnośredniowiecznym i średniowiecznym. Osiągnięto głębokość 4 m.

BOGDANY, pow. Braniewo

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Olsztynie

Badania prowadził mgr Romuald Odoj. Finansował WKZ w Olsztynie. Piąty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne i średniowieczne, grób halszacki.

Badania były kontynuacją prac archeologicznych podjętych w ramach harcerskiej „Operacji 1001-Frombork”. Podobnie jak w latach poprzednich wszystkie prace fizyczne i większość dokumentacyjnych wykonali harcerze w czynie społecznym podczas pobytu na obozie koło Fromborka.

Badania ograniczyły się do ukończenia prac rozpoczętych w poprzednich sezonach. Wyniki badań w 1970 r. pozwoliły uściślić chronologię drugiej fazy istnienia grodu na XII—XIII wiek wskutek odkrycia zapinki podkowiastej z tego okresu. W dalszym ciągu, z pierwszej fazy istnienia grodu (VI—IX wiek) znajduje się jedynie ceramika na wtórnym złożu. Trzecia faza (średniowiecze) reprezentowana jest grubą warstwą śmietniskową na nasypie pod wieżą mieszkalno-obronną, oraz śladami budynków prostokątnych — węglowych na majdanie wzdłuż wału.

Wał I, którego część była przedmiotem badań, został usypany we wczesnym średniowieczu (druga faza istnienia) grodu, ale w jego budowie zaobserwowano dwa okresy powstania. Na razie nie ustalono kiedy nastąpiło spalenie pierwszego wału. Badano również fosę przed wałem I. Na jej dnie znajdowały się liczne ślady spalenizny po zniszczonym wale. Ostateczne zasypianie fosy nastąpiło w średniowieczu.

Badania na terenie między I a II wałem pozwoliły tu zlokalizować luźną zabudowę gospodarczo-produkcyjną. Poza liczną ceramiką z wszystkich trzech faz istnienia grodziska oraz wspomnianą już zapinką odkryto jedynie kości zwierzęce, grudki surowego bursztynu, paciorki bursztyno-

we, przęślik, osełki, rozcieracz do żaren, gwóźdź. Na grodzisku odkryto również grób z dużą popielnicą z wczesnej epoki żelaza (IV—V w. p.n.e.).

Dalsze badania powinny dać odpowiedź m.in. na pytania: Gdzie była brama i wejście do grodu? Jaka jest chronologia III wału oraz jaka jest chronologia i wielkość osady przyrodowej?

BOLESZCZYN, pow. Turek

Stanowisko 1

Zakład Archeologii Polski Środkowej
Instytutu Historii Kultury Material-
nej PAN i Katedra Archeologii Pol-
ski Uniwersytetu Łódzkiego w Łodzi

Badania zespołowe, kierował dr Tadeusz Poklewski, uczestniczyła m.in. dr Françoise Piponnier z EPHE w Paryżu. Finansował IHKM PAN w Łodzi. Czwarty sezon badań. Wieś i pola uprawne wczesnośredniowieczne (VIII—XIII w.).

Tegoroczne uzupełniające badania objęły powierzchnię około 70 m². Celem ich było rozpoznanie zasięgu wsi i jej pól ornych VIII—X w. w kierunku południowym. Znalezione — jak i w latach ubiegłych — ślady orki dowiodły użytkowania pod uprawę w omawianym okresie całej wyspy liczącej około 8 ha powierzchni. Jednocześnie udało się uzyskać dane dotyczące szerokości wczesnośredniowiecznego zagonu, bruzdy przebiegały w dwu kierunkach: tam i napowrót, przy tym jedna strona, ograniczona korytem cieką wodnego, liczyła tych bruzd 11 lub 12. Szerokość zatem zagonu wynosiła około 3,30—3,60 m.

Nadto przeprowadzone badania gleboznawcze (dr B. Manikowska z U.Ł.) wykazały różnicę między glebami pól uprawnych od VII w., pól uprawianych od XII—XIII w. i tych, których uprawę rozpoczęto dopiero w czasach nowożytnych.

Badania na stanowisku zakończono.

BRODNIA, pow. Poddębice

Muzeum w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Anna Kufel-Dzierzgowska. Finansowali: Muzeum w Sieradzu i WKZ w Łodzi. Trzeci sezon badań. Osada otwarta wczesnośredniowieczna VII—VIII w., XI—XII w. ślady z okresu mezolitu.

Wczesnośredniowieczna osada otwarta, położona na niewielkim wzgórzu na terenie zalewowym doliny Warty, nad brzegiem rzeki, u wylotu